
Utassy József

EPITÁFIUM

Nem segített sem ír, se balzsam,
sem a szent ezerjófű rajtam.
Tudjátok-e, hogy csöndben, halkán
megöregedtem? És meghaltam.

AZ ELSŐ GÓL UTÁN

Kertek alatt,
futballpályára menet,
egy kutya csontvázára leltem.

Volt még idő a meccs kezdetéig,
lekuporodtam hát a néhai eb mellé.

Hunyorogtatott a hőség.

Szinte szikrázott,
vakított minden csontja,
tündökölt.

Kire is gondolhattam volna,
hát kire másra,
kire, ha nem rád,
egyetlenem,
bakák bakája:
Édesapám?!

Csak a hősökktől
mentsen meg az isten,
csak a hősökktől,
csak!

Mert a túlélők hálátlanok.

Lehet,
hogy az első gól után
én is megfeledekzem rólad.

IRÁNY A LÍCEUM

Tízéves ha voltam talán,
mikor először vitt Egerbe
apám helyett a mostohám.

Nem foghattam meg a kezét:
annyira sántított szegény,
mint egy jámbikus költemény.

Ballagtunk hát a restibe,
hol állva ittak, ettek.
Ő két felest hörpintett föl,
míg én egy fél kevertet.

Haraphatnánk is valamit!

Húzkodtam a kabátját:
vegyen nekem egy szendvicset,
s hozzá piros pogácsát.

Aztán: irány a Líceum!

Ha kíváncsi vagy, Olvasóm,
hogy mi mindent láttunk:
kerekedj föl, szegődj nyomunkba,
gyere utánunk!

Vörös István

SZÍNES BESTIÁRIUM

Oroszlánkék. Tigriskockás.
De mi? De mi? Sakálbársony.
Fogpuha. Tüdőfehér. De
hol? Én-szalagok. Meve-
virág. Te és ő szövete.

Macskakeret. Változások
a kő belsejében. Én-
szalagok. De mi? De
ti? Puha, fehér kígyó-